

Home O Związku Prawa autorskie Galerie Aktualności Prezentacje Biblioteka Kontakt Forum

STUDIUM
FOTOGRAFII
SF4P

Patron medialny

Partner medialny

Patron medialny

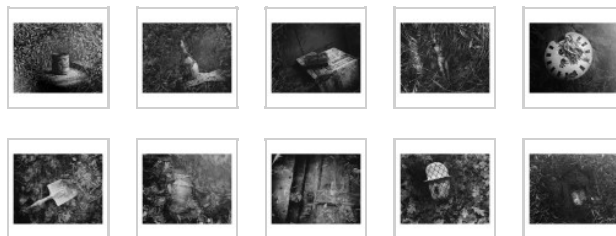
Obiekty banalne – wystawa fotografii Tomasza Sobieraja

Fotografie Tomasza Sobieraja można oglądać w ramach FOTOSEPTIEMBRE – Międzynarodowego Festiwalu Fotografii w San Antonio (USA), który jest jednym z najważniejszych światowych festiwali fotografii artystycznej. W tym roku do programu głównego (Signature Exhibits) po raz pierwszy został zaproszony artysta z Polski – Tomasz Sobieraj. Wernisaż jego prac z cyklu Banal Objects (Obiekty banalne) odbędzie się 3 września 2011 roku o godz. 18:30 w Instituto Cultural de México; wystawa potrwa do 24 października. Autorami tekstów do katalogu wystawy są:

Krzysztof Jurecki – absolwent historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz studiów doktoranckich w Instytucie Sztuki PAN w Warszawie; członek AICA, wieloletni kierownik Działu Fotografii i Techniki Wizualnych Muzeum Sztuki w Łodzi, wykładowca uczelni artystycznych, współpracownik PWN i Instytutu Adama Mickiewicza, krytyk, publicysta, autor książek o fotografii artystycznej i historii fotografii, kurator wystaw fotograficznych w kraju i za granicą.

Katarzyna Karczmaz – absolwentka psychologii, studiowała także na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego, ukończyła Wyższe Studium Fotografii w Jeleniej Górze; wykładowca w Międzynarodowym Forum Fotografii „Kwadrat”, prowadzi galerię Związku Polskich Artystów Fotografików we Wrocławiu.

Joanna Turek – absolwentka pedagogiki i filozofii na Uniwersytecie Łódzkim, ukończyła studia doktoranckie w Katedrze Etyki UŁ; wykładowca historii filozofii i etyki na Uniwersytecie Łódzkim i na Łódzkim Uniwersytecie Medycznym.

Obiekty banalne

(...) Jak przedstawia się koncepcja *Obiektów banalnych* Tomasza Sobieraja? Równoległą do fotografii, a czasami pierwszą formą pracy duchowej artysty jest poezja i proza. Dlatego interpretacji niektórych jego cykli fotograficznych można poszukiwać w literaturze. Nakładanie dwóch obrazów można łączyć z poetyką snu wraz z jego płynnością i nieokreślonością. Ale trzeba zaznaczyć, że sny mogą mieć także znaczenie archetypiczne i być wyraziste. Poetyckie obrazy Tomasza Sobieraja przypominają oczywiście o zasadzie fotomontażu wraz z jego surrealistyczną stylistyką, która jest tu zaznaczona. Jest to łączenie dwóch rzeczywistości, ale także iluzji i wyrafinowanego operowania zminimalizowaną perspektywą kulisową. (...) Cykl ten, poza ewidentnymi związkami z poezją, co interesujące, jest także malarski w swej strukturze. Niektóre zdjęcia są bardzo wyrafinowane, jeśli patrzeć na nie od strony operowania linią i gmatwaniną formy rozsadzającej ramy fotografii. Dzięki temu jest bardzo współczesny, pasujący do trafnego określenia Wolfganga Welscha „nasza postmodernistyczna moderna”. Nie widzimy w niej ani horyzontu zdarzeń, ani upływającej i zmiennej historii, a oglądamy tylko nakładające się nostalgiczne obrazy, które są oczywiście opowieścią o nas samych, postępującą się resztkami po naszej cywilizacji pokazywanymi na zasadzie surrealistycznego „obiekty znalezionej” (objet trouvé). W tym melancholijnym nastawieniu, kiedy oglądamy banalne okruchy naszej egzystencji, nie słychać krzyku rozpacz. Nie ma też nadziei. Wszystko ulega dyfuzji i ostatecznemu rozpadowi lub czasowemu zamrożeniu. (...)

Krzysztof Jurecki (z katalogu wystawy)

(...) *Obiekty banalne* Tomasza Sobieraja skłaniają do postawienia pytań o te właśnie dwa aspekty fotografii: o prawdę samych przedmiotów – banalnych obiektów, jak nazywa je autor, jak i o znaczenie obrazu fotograficznego jako takiego. (...) Człowiek często mieni się władcą wyznaczającym granice tożsamości rzeczy, podczas gdy jedyne co mu się udaje, to wyznaczyć granice własnego postrzegania. I tak, bezużyteczność „obiekty banalnych” jest zasadną wyłączenie

Search

Archives

Wrzesień 2011
Sierpień 2011
Lipiec 2011
Czerwiec 2011
Maj 2011
Kwiecień 2011
Marzec 2011
Luty 2011
Styczeń 2011
Lipiec 2010

z perspektywy ich kulturowej użyteczności. Powstaje obieg zamknięty: wytworzone w kulturze przedmioty istnieją wyłącznie w zakresie swoich funkcji i znikają, gdy ta wyczerpuje się, gdyż sposób myślenia o nich – także będący wytworem kultury – oparty jest o pragmatykę. Tomasz Sobieraj poddaje w wątpliwość tę konwencję, pytając swoim cyklem fotografii o naturę rzeczy samych w sobie, będących poza ich kulturowym przeznaczeniem. (...) Inne pytanie, jakie stawiam sobie patrząc na *Obiekty banalne* dotyczy samej struktury obrazu. Co decyduje o tym, że fotografia staje się czymś więcej niż tylko posłańcem rzeczywistości? Aby właściwości obrazu mogły swobodnie dojść do głosu, muszę zneutralizować narzucającą się w pierwszym wrażeniu prawdę faktów. Muszę także pozwolić, aby wyobraźnia dokonała swojej powinności, sprowadzając do wspólnego mianownika to, co prawdziwe i to, co wyobrażone. Kształty przedmiotów nałożone metodą wielokrotnej ekspozycji na naturalne struktury liści i traw tworzą harmonijne deformacje – kompozycje skrócone, które pozwalają się czytać językiem estetyki. Nie potrafię wskazać konkretnego momentu, kiedy to się dzieje, że od obserwacji tych kilku przedmiotów poprzez relację i sprawozdanie, przechodzę do rozważań nad obrazem, który jest już czymś innym niż same „obiekty banalne”, ale jednak pozostaje permanentnie z nimi związany.

Katarzyna Karczmars (z katalogu wystawy)

(...) Egzystencja wymaga przebudzenia, tak pisał Heidegger. Jego początkiem jest zdziwienie, zaś pierwszą konsekwencją zdziwienia jest oderwanie od banalu, od oczywistości. Wiedział o tym już Platon, który twierdził, że zdziwienie jest warunkiem uwolnienia się od świata pozoru. Cała ludzka moc jest w zdziwieniu. Zdziwienia, o którym tu mowa, nie opisuje psychologia. Ma ono sens ontologiczny jako konieczność bycia w świecie, warunek egzystencji, czyli naszej odyssey po świecie sensów, możliwości, naszej wolności.

Do takiej wędrówki zaprasza nas Tomasz Sobieraj – pisarz i fotografik, w którego twórczości filozofia jest stale obecna. W tym przypadku kieruje swój obiektyw na rzeczy banalne, bezwartościowe, nieistotne, przez wielu nawet niezauważalne. Wyostroża, powiększa, tak jak u Antonioniego, bądź zmniejsza lub rozmywa. Nadaje formę, która w przypadku dzieła artysty staje się też treścią, przywołuje obiekty przefiltrowane przez swoją świadomość, co sprawia, że nie ograniczają ich arystotelesowskie kategorie substancji i przypadłości, czyli tego, co jest i jakie jest. Zawłaszcza bycie narzucając swą poetycką moc kształtowania naszego oglądu. Sobieraj myśląc, przeżywając, wyobrażając sobie poszukuje sensu dla siebie, a jednocześnie dla nas. Czy oderwie nas od zwyczajności, od banalu, od świata oglądanego z perspektywy „się”? Czy w rzeźbionych przez Sobieraję rysach w byciu rozpoznamy też samych siebie? Czy wystarczy po prostu, że nas zdziwi. Filozofia i sztuka nie lubią gotowych odpowiedzi.

Joanna Turek (z katalogu wystawy)

Katalog w postaci elektronicznej (PDF, 2.74 MB) można pobrać ze strony autora <http://www.sobieraj.art.pl/content/view/17/29/lang.pl/>

Wersję papierową można zamówić pisząc na adres editionssurner@wp.pl

Oficjalna strona festiwalu www.fotoseptiembreusa.com

Wystawa Banal Objects jest wspierana przez:

City of San Antonio Office of Cultural Affairs

Texas Commission on the Arts

SAPL Imaging

Tomasz Sobieraj ur. w 1964 w Łodzi. Pisarz, krytyk literacki, fotografik. Ukończył geografię (hydrologia i klimatologia) na Uniwersytecie Łódzkim i program GIS w Instytucie Statystyki Informatycznej Uniwersytetu w Lizbonie. Fotografie wykonuje techniką klasyczną, całkowicie mechanicznymi aparatami, na tradycyjnych negatywowych materiałach światłoczułych, bez późniejszych cyfrowych ingerencji. Autor 24 indywidualnych i uczestnik 16 grupowych wystaw w Polsce, Czechach, Słowacji, Francji, Litwie, Serbii, Belgii, Wielkiej Brytanii, Irlandii i USA. Eseje, recenzje, felietony, utwory poetyckie, opowiadania i fotografie publikuje w licznych czasopiśmie kulturalnych (m.in. Migotania, Mysł Polska, Cegła, Polis – Miasto Pana Cogito, InterMosty, Szafa, Krytyka Literacka, Odra, Exit).

Cykle fotograficzne: Kolosalna morda miasta, Pożądám tylko twojego ciała, Krzyki, Doskonały dzień, Fotoliryki, Nasza ulica jest całkiem zwyczajna, Masy kompozycyjne, Ulica krokodyli, Pieśń Wysokiego Wichru, Obiekty banalne

Książki: Gra (poezja), Dom Nadzoru (opowiadania, fotografie), Wojna Kwiatów (poezja), Ogólna teoria jesieni (powieść)